

ואם תאמר, נאה הוא לומר כך? כן, שהרי מ שני אדרדים יפה הוא. אחד בשבייל דרכיו שלום, שלא יקטרגו על ישראל בניה, ואחד שלא יעכבו עלייה מלעלות להחמיר עם בעלה ולקחת נחתת,

שהרי הפל בלבנה.

בזמנן שהיה מכפה אוור הלבנה, המשמש לא קרבה אליה, פרט לחוט אחדר של חסד עליון שגמיש עלייה, וזה פורה באוטה קליפה ושורר כחה, ונונט לה נוי ויפי. והיא אומרת, שהורה אני - מצד של הערלה, ונאיה - מן הצד של אותו החות שגמיש עלי. עוד, שהורה - מצד של החשך העליון בשמותגבר, כמו שנאמר (ישעיה ט) כי הנה החשך יכפה הארץ. ונאיה - מצד האור הקדמון, כמו שנאמר (מיכה י) כי אשב בחשך - מצד השמאלי, ה' אור לי - מצד הפימן.

אל תראוני שאני שחרורתה (שיר א). היא אומרת לאוכלויסיה, כמה ערובי זה לכם, שאל תראוני בזמנן שמכפה עלי אותו הצד, ולא תוקלו להיות מווארים מפני ולהסתפל כלל באור שלי.

בניامي נחרו בי, שהרי הסטלאק המשמש למעלה והתיכנס, ובמיامي הסטלאק למטה, וממשום כך שולטה הערלה, ואתם אל תראוני, לא תוקלו לראות ולהסתפל באור שלי כלל. שמי נטרה את הקרים - הויאל והערלה אצל, והיא יונקת מפני לחת לאוכלויסיה, ולאותם מהונת שלשאר העמים. ברמי שלי לא נטרתי - אלה אוכלויסי הקדושים, שלא יכולתי באותו הצד לדzon אומם.

עבדו יש להסתפל, מי שמתעסף בשיר, איך אומר פרעומות וקנטורים בראשית התשבחת?

יאי תימא יאות הוא למימר הבי. אין. דהא מתירין סטרין יאות הוא. חד, בגין אורח שלים, דלא יקטרゴן על ישראל בנהא. וחד, דלא יעכובן עליה מלסלקה לאתחברא בבעלה, ולמנקט נייחא. דהא כלל בסירה.

רבוננא דאייה חפיא נהזרא דסירה, שמשא לא אתקרב בהדה. בר חוטא חדא דחסד עילאה דאתמשיך עלה, והאי פרי בההוא קליפה ותבר חילאה, ויהיב לה נוי ושפירו. ואיה אמרת, שהורה אני מפטרא דערלה. ונאיה מפטרא דההוא חוטא דאתמשיך עלי.

הו, שהורה, מפטרא דחשך עילאה בך ארתקה. כמה דעת אמר, (ישעה סב) כי הנה החשך יכפה הארץ. ונאיה, מפטרא דאור קדמאה. כמה דעת אמר, (מיכה ז ח) כי אשב בחשך, מפטרא דشمאלא. ה' אור לי, מפטרא דימינא.

אל תראוני שאני שחרורתה. היא אמרת לאוכלויסה, כמה ערובי בא דא לכוז, דאל תראוני, בזמנא דחפיא עלי היה סטרא, ולא תיכلون לארנברה מני, ולאסתפלא בנורי כלל.

בניامي נחרו בי, דהא אסתלא לעילא שמשא אתכנייש, ובמיامي אסתלא לעילא, ובגין כך שלטא ערלה, ואתונן אל תראוני, לא תיכلون למחמי ולאסתפלא בנורי כלל. שמוני נטרה את הקרים, דהואיל והערלה לגבי, והיא ינקא מפני למיחב לאוכלויסין דיליה, ולאינו משניין דשאך עמיין. ברמי שלי לא נטרתי, אילין אוכלויסין קידישין דילוי, דלא יכילנא בההוא סטרא למיזן לוין. השתה אית לאסתפלא. מאן דעתעס בשיר,